

**Je to prvá časť príbehu.
Prečítajte si, potom vytvorte znova!**

DUCH V DIELNI

Celý deň sa v dielni diali nevysvetliteľné veci: majster Eder mal pre Steinhausera vo vedľajšom dome vyrobiť malú skriňu, ale jednoducho ju nemohol a nechcel dokončiť. Musel hľadať každý nástroj a skrutku. Nie preto, že by bol taký lajdák, ale preto, že veci jednoducho nikdy neboli na mieste, kam ich dal. Napríklad pilník, ktorý dal na hoblík, ležal na stoličke a zámok, ktorý mal namontovať, zmizol bez stopy. Aj záves objavil len náhodou pod pracovným stolom, keď sa zohol, aby zdvihol skrutky – ktoré sa bez konkrétneho dôvodu odkotúľali.

Stručne povedané, bolo to drsné.

Majster Eder si začal myslieť, že je príliš starý, zabúda a nehodí sa na žiadnu prácu. Keď zúfalo znova hľadal zámok, pani Steinhauserová zazvonila pri dverách, aby sa presvedčila, či je skriňa hotová.

– „Už dávno by som bol skončil, milá pani Steinhauserová,“ sťažoval sa majster, „ale jednoducho nemôžem nájsť zámok. V poslednom čase som toľko vecí odkladal – neviem, čo to so mnou je!“

Pani Steinhauserová sa ho snažila utešiť: – Ach, pán Eder, každý si niekedy niečo odloží. Ale v dome sa vraj nič nestratí – zámok sa určite opäť nájde. Trochu sa aj ona poobzerala – a veru, uprostred hromady pilín sa čosi zalesklo.

*Poznačte si najdôležitejšie informácie z textu.
Poznámka môže byť:
Myšlienková mapa
Tabuľka
Kresba atď.*

Je to prvá časť príbehu.
 Prečítajte si, potom vytvorte znova!

– Tam je zámok!” zvolala pani Steinhauserová a vytiahla ho z hromady dreva.

Majster Eder hľadel na zámok.

– Ak mám vyhodit' naliehavo potrebné veci do koša, potom... potom...

– Au! – zvolala pani Steinhauserová. – Čo sa stalo? – Niečo mi uštiplo nohu a... a oko mi vbehlo z pančúch!

– Uštiplo? To nie je možné. Radšej sa muselo do niečoho zachytiť. Je mi to naozaj ľúto. Stolárska dielňa je pre jemné pančuchy nebezpečná.

– Áno, radšej pôjdem. Kedy bude skriňa hotová?

Majster Eder pevne držal zámok v ruke, aby sa uistil, že ho nemôže znova odložiť bez toho, aby ho našiel.

– Ak sa nič nevyskytne, pošlem vám ho dnes večer.

Ale niečo sa stalo. Niečo mimoriadne zvláštne. Spočiatku sa zdalo, že všetko ide dobre: zámok dokonale sedel, skrutky boli na svojom mieste. Hoci si majster Eder zreteľne pamätal, že vrtačku položil vedľa skrine, a nie na dosky, aspoň ju hneď našiel. Predvrtal teda prvú dieru pre skrutky a práve sa chystal jednu zo skrutiek zaskrutkovať, keď po podlahe veľkým oblúkom preletela škatuľa s klinecami. Majster Eder sa uškrnul.

Poznačte si najdôležitejšie informácie
 z textu.
 Poznámka môže byť:
 Myšlienková mapa
 Tabuľka
 Kresba atď.

**Je to prvá časť príbehu.
Prečítajte si, potom vytvorte znova!**

Nechápavo sa pozrel na stovky klinec roztrúsených po podlahe dielne. Škatuľa stála na stole, dobré dva metre od neho. Ako je možné, že odletela s takou rýchlosťou?

Eder si vzdychol, pozbieral klinec a položil škatuľu späť na stôl.

– Ak to tak pôjde ďalej, nikdy to nedokončím! – zavrčal a siahol po skrutkovači. Ten však len zachytil vzduch. Šrobovák je preč! Pozrel sa na hoblík, pod hoblík, do skrinky s náradím, pod pílu, na hoblíny a napokon aj do hoblín. Ktovie, možno len nevyhodil zámok do koša? Ale ani tam nemohol nájsť šrobovák.

Eder opäť prehl'adal zem. Jeho oči náhodou zabľúdili k nádobe s lepidlom. Pohla sa? Eder si utrel oči. Áno – škatuľa sa pohla! Nie veľmi, ale určite: akoby ňou niekto zatriasol. Eder hľadel na nádobu s lepidlom.

Potom počul pípnutie.

– Myš, – pomyslel si Eder, „to musí byť myš!“ Toleroval všeličo, ale myši v dielni neznášal. Prikradol sa ku škatuľke s lepidlom a chytil kus dreva, aby ho do nej hodil. Bol od nej len dva kroky, keď sa škatuľa s lepidlom sama prevrátila. Eder sa zl'akol a vystrašený hodil kus dreva do škatule. V tej istej chvíli sa ozval ostrý výkrik.

Poznačte si najdôležitejšie informácie z textu.

Poznámka môže byť:

Myšlienková mapa

Tabuľka

Kresba atď.

MAJSTER EDER A ŠKRIATOK PUMUCKI

S20
T1
L2

Je to prvá časť príbehu.
 Prečítajte si, potom vytvorte znova!

Majstrovo srdce sa takmer zastavilo. Čo to bolo? Znelo to, akoby kričal hrniec s lepidlom.

Eder potichu a opatrne urobil krok k hrncu ako mačka na love. Potom uvidel – áno, videl jasne –, ako sa nad okrajom hrnca objavilo čosi červené, akoby niekto vo vzduchu vyčaroval škvrnu od farby, bolo to čoraz jasnejšie – ale nebola to farba, nebola to ani krv, bola to rozstrapatená červená hlava! Z kotlíka pozerali dve veľké uši a pod nimi sa leskol pár zlostných očí, bolo ich zreteľne počuť, ako kričia: „Prekvapenie!“

– Zbláznil som sa! – zamrmal Eder, držiac sa zveráka. Ryšavá bytosť mala dve ruky a dve nohy, ktorými zúrivo mávala!

*Poznačte si najdôležitejšie informácie
 z textu.
 Poznámka môže byť:
 Myšlienková mapa
 Tabuľka
 Kresba atď.*